

RAZPORED SV. MAŠ - med tednom so svete maše med tednom ob 18.00

13.12.2021 PONEDELJEK Lucija, devica in mučenka		
14.12.2021 TOREK Janez od Križa, duh. in c.uč.	KAPELA OB 18H	ZA DRUŽINE V ŽUPNIJI, TOMAJ 7
15.12.2021 SREDA Marija Krizina Bojanc, muč.	KRIŽ OB 17.30	++ SAMEC, KRIŽ 231 (pred mašo ob 17.15 - adventna spoved)
16.12.2021 ČETRTEK Marija od angelov	KAPELA OB 17.30	+ ROZA in MIRO ŽVAB, pn. Cencič (pred mašo ob 17.15 - adventna spoved)
17.12.2021 PETEK Božična osem dnevnica	KAPELA OB 18H	+ NADA in JOŽE PUPIS, Tomaj 71
18.12.2021 SOBOTA Božična osem dnevnica	KRIŽ OB 17H	+ EMILIJA KRECENBAHER, Križ 230, 8.d.
19.12.2021 4 ADVENTNA NEDELJA KVATRE BETLEHEMSKA LUČ!	KAZLJE ob 8.30 TOMAJ ob 10.00	++MILKO in DESA ZLOBEC, Ponikve 6 (pred mašo ob 8h prilika za adventno spoved - v zakristiji) ZA ŽIVE IN POKOJNE V ŽUPNIJI

Verouk REDNO. ODPADE ZA 4. IN 9.razred zaradi pogreba, v četrtek adventna spoved za otroke.

Letošnje maše na sveti večer - 24.12. bodo zaradi razmer nekoliko prej kot običajno: **Kazlje ob 17.30** (vabimo otroke, da prinesejo k blagoslovu "Jezušče" za svoje jaslice), **v Avberju ob 19h**, **v Tomaju ob 21h**.

Udeležba pod pogiji PCT. Pri vseh mašah (tudi na Božič) vabimo k **darovanju za cerkev**. Žal si ponovno ne moremo voščiti praznikov na običajen način, zato bo darovanje kot običajno po klopih ob koncu maše. Želim vam poglobljeno in blagoslovljeno pripravo na praznovanje Božiča.

Na praznik Brezmadežne smo sklenili "leto sv.Jožefa". Začenja se triletno obdobje vesoljne sinode - od spodaj - verniki ste skupaj s svojimi duhovniki poklicani da poveste, kakšna naj bo Cerkev 3. tisočletja. Predvsem pa, kako lahko sam kaj prispevam k njeni novi podobi.

Se priporočam za naročila sv. maš.

ŽUPNIJA TOMAJ
OZNANILA ZA: TOMAJ, AVBER in KAZLJE
3 ADVENTNA NEDELJA

Štev.:50/LETO IX.

05. DECEMBER 2021

Iz svetega evangelija po Luku (Lk 3,10-18)

Tisti čas so množice spraševale Janeza: »Kaj naj storimo?« Odgovarjal jim je: »Kdor ima dve

suknji, naj ju

deli s tistim, ki nima nobene, in kdor ima živež, naj stori prav tako.« Tudi cestnarji so se prišli krstit in so mu rekli: »Učitelj, kaj naj storimo?« Odvrnil jim je: »Ne terjajte nič več, kakor vam je ukazano.« Spraševali so ga tudi vojaki: »In mi, kaj naj storimo?« Rekel jim je: »Nikomur ne grozite in nikogar ne izsiljujte, ampak bodite zadovoljni s svojo plačo.« Ker pa je ljudstvo živelo v pričakovanju in so se v srcu vsi spraševali o Janezu, če ni morda on Mesija, je Janez vsem odgovoril: »Jaz vas krščujem z vodo, pride pa močnejši od mene, in jaz nisem vreden, da bi mu odvezal jermen njegovih sandal; on vas bo krstil s Svetim Duhom in ognjem. Velnico ima v roki, da bo počistil svoje mlatišče in spravil žito v svojo kaščo, pleva pa sežgal z neugasljivim ognjem.« Tako je torej Janez še z mnogimi drugimi opomini oznanjal ljudem evangelij.

Telefon: **041 649 617**; Župnijska spletna strani: <https://zupnija-tomaj.rkc.si>.

TRR: SI56 1971 0501 2789 029 (DBS, SWIFT SZKBSI2X); DŠ župnije: 83155317. Odgovarja: Gabrijel Vidrih, župnik; gabrijelvidrih1@gmail.com; župnija: gvidrih@zupnijatomaj.si

Nagovor papeža Frančiška med avdienco 1.12.2021

Dragi bratje in sestre, dober dan! Nadaljujemo z razmišljanjem o liku svetega Jožefa. Danes bi rad globlje izpostavil njegovo »pravičnost« in »zaročenost z Marijo« ter tako dal sporočilo vsem zaročencem in tudi mladoporočencem. Mnogi dogodki, povezani z Jožefom, napolnjujejo apokrifne, tj. nekanonične evangelije, ki so vplivali tudi na umetnost in različne bogoslužne kraje. Ti spisi, ki niso del Svetega pisma, ampak so pripovedi

krščanske pobožnosti tistega časa, so odgovor na željo, da bi zapolnili pripovedne vrzeli kanoničnih evangelijev, ki nam dajejo vse, kar je bistveno za krščansko vero in življenje. Kar pravi evangelij o Jožefu, je pomembno. Apokrifni evangeliji pa niso ne slabi ne dobri. V redu so, a niso Božja beseda. Evangeliji, ki so v Svetem pismu, so Božja beseda. Evangelist Matej Jožefa opredeli kot »pravičnega« moža. Prisluhnimo njegovi pripovedi: »Z rojstvom Jezusa Kristusa je bilo takole: Njegova mati Marija je bila zaročena z Jožefom. Preden sta prišla skupaj, je bila noseča od Svetega Duha. Ker je bil njen mož Jožef pravičen in je ni hotel osramotiti, je sklenil, da jo skrivaj odslovi« (Mt 1,18-19). Kajti če zaročenka ni bila zvesta ali je ostala noseča, jo je zaročenec lahko obsodil. Moral jo je. In ženske so v tistem času kamenjali. A Jožef je bil pravičen in je rekel: »Ne, tega ne bom storil. Tiho bom odšel.« Da bi razumeli Jožefovo vedenje do Marije, nam bo koristilo, da se spomnimo poročnih običajev starega Izraela. Poroka je bila sestavljena iz dveh jasno opredeljenih obdobjev. Prvo je bilo podobno uradni zaroki, ki je že vključevala nov položaj: zlasti ženska, čeprav je še eno leto živela v očetovi hiši, je dejansko veljala za »ženo« zaročenca. Nista še skupaj živela, a bila mu je kakor žena. Drugo dejanje je bila preselitev neveste iz očetove hiše v ženino hišo. To se je zgodilo v slavnostni procesiji, s katero se je sklenila poroka. V skladu s temi običaji je bilo dejstvo, da je bila Marija, »preden sta prišla skupaj, noseča«. Devica je bila tako izpostavljena obtožbi prešuštva. In ta krivda je po stari postavi morala biti kaznovana s kamenjanjem (prim. 5 Mz 22,20-21). Vendar se je v poznejši judovski praksi uveljavila zmernejša razlaga, ki je določala le odslovitev, vendar s civilnimi in kazenskimi posledicami za žensko, ne pa s kamenjanjem.

Evangelij pravi, da je Jožef bil »pravičen« ravno zato, ker je bil podvržen postavi kot vsak pobožen Izraelec. Toda njegova ljubezen do Marije in zaupanje, ki ga goji do nje, mu prišepneta način, ki ohrani spoštovanje postave in reši čast neveste: odloči se, da jo odslovi skrivaj, brez hrupa in brez javnega ponižanja. Odloči se za pot diskretnosti, brez sojenja in maščevanja. Koliko svetosti je bilo v Jožefu! Mi pa, takoj ko slišimo nekoliko folkloristično novico, slabo novico o nekom, takoj gremo opravljat. Jožef pa je tiho.

A evangelist Matej takoj doda: »Ko je to premišljeval, se mu je Gospodov angel prikazal v sanjah in rekel: "Jožef, Davidov sin, ne boj se vzeti k sebi Marije, svoje žene; kar je spočela, je namreč od Svetega Duha. Rodila bo sina in daj mu ime Jezus, kajti on bo odrešil svoje ljudstvo njegovih grehov."« (Mt 1,20-21). V Jožefovo razločevanje poseže glas Boga, ki mu v sanjah razkrije še večji pomen njegove pravičnosti. Kako pomembno je za vsakega med nami, da goji pravično življenje in istočasno vedno čuti potrebo po Božji pomoči! Da bi tako lahko razširili svoja obzorja in presojali življenjske okoliščine z drugačnega, širšega vidika. Velikokrat se čutimo ujetniki tistega, kar se nam je zgodilo. (...)

A ravno sredi nekaterih življenjskih okoliščin, ki se nam sprva zdijo dramatične, se skriva Previdnost, ki sčasoma dobi obliko in osvetli tudi smisel bolečine, ki nas je doletela. Skušnjava je, da bi se zaprl v tisto bolečino, v tisto misel o nelepah stvareh, ki so se nam zgodile. In to ni v redu. Vodi nas v žalost in

zagrenjenost. Zagrenjeno srce pa ni v redu.

Rad bi, da se ustavimo in razmislimo o neki podrobnosti iz te zgodbe, ki jo pripoveduje evangelij in jo pogosto spregledamo. Marija in Jožef sta zaročenca, ki sta verjetno gojila sanje in pričakovanja o svojem življenju in prihodnosti. Zdi se, da Bog nepričakovano poseže v njuni življenji, in čeprav z začetnimi težavami, oba na široko odpreta srce za resničnost, ki je postavljena pred njiju.

Dragi bratje in drage sestre, naše življenje zelo pogosto ni takšno, kot si ga predstavljamo. Zlasti v ljubezenskih odnosih, v čustvenih odnosih, težko preidemo od logike zaljubljenosti k logiki zrele ljubezni. In od zaljubljenosti k zreli ljubezni je treba priti. Vi, mladoporočenci, dobro razmislite o tem. Prva faza je vedno zaznamovana z določeno očaranostjo, zaradi katere živimo potopljeno v domišljijki svet, ki se pogosto ne ujema z resničnostjo dejstev. Gre za zaljubljenost. Toda ravno takrat, ko se zdi, da se zaljubljenost s svojimi pričakovanji končuje, se lahko začne prava ljubezen oziroma takrat pride do prave ljubezni. Ljubiti namreč ne pomeni pričakovati, da bo druga oseba ali življenje ustrezalo našim predstavam, temveč pomeni odločiti se v popolni svobodi, da prevzamemo odgovornost za takšno življenje kot se nam ponuja. Zato nam Jožef daje pomembno lekcijo, saj Marijo izbere »z odprtimi očmi«. Lahko rečemo »z vsemi tveganji.

Samo pomislite, v Janezovem evangeliju je očitek, ki ga učitelji postave izrečejo Jezusu: »Mi nismo prišli od tam«. Kar se je nanašalo na prostitucijo. Kajti vedeli so, kako je Marija zanosila, želeli so umazati ugled Jezusove matere. Zame je to najbolj umazan, najbolj demonski odlomek v evangeliju. Jožefovo tveganje nam daje to lekcijo: vzame življenje takšno, kakršno je.

Jožef je storil, kakor mu je naročil Gospodov angel. Vzel je svojo ženo k sebi in ni je spoznal – ne da bi skupaj živela, je pričakovala otroka, in je rodila sina; in imenoval ga je Jezus (prim. Mt 1,24-25). Krščanski zaročenci so poklicani pričevati o takšni ljubezni, ki ima pogum, da iz logike zaljubljenosti preide v logiko zrele ljubezni. In to je zahtevna izbira, ki ne vklepa življenja, temveč krepi ljubezen, da je trajna kljub preizkušnjam časa. Ljubezen para napreduje skozi življenje in vsak dan zori. Ljubezen zaročencev je nekoliko – dovolite mi besedo – romantična. Vsi ste jo živeli. A zatem se začne ljubezen vsakdanjika, delo, otroci ... In včasih ta romantičnost izgine. Ali ni več ljubezni? Je, vendar je zrela ljubezen. (...) Zgodi se, da se zakonca prepirata. (...) A kaj storiti, da to ne bi poškodovalo zakonskega življenja? Dobro me poslušajte: nikoli ne končajte dneva, ne da bi se prej pomirili. (...) Kajti »hladna vojna« naslednji dan je zelo nevarna. Ne dovolite, da se naslednji dan vojna ponovno začne. Zato se je pomembno pomiriti pred spanjem. (...) Vedno si zapomnite: nikoli ne končajte dneva, ne da bi se pomirili. To vam bo pomagalo v zakonskem življenju. Ta prehod od zaljubljenosti k zreli ljubezni je zahtevna izbira, a moramo hoditi po tej poti.